

09-02-2026 Η αγάπη του Θεού τα ανατρέπει όλα

- Η ουσία της αμαρτίας είναι η αυτονομηση. Η επιλογή μου να ζήσω τη ζωή όπως γουστάρω εγώ, προσβάλλοντας τη σχέση με τον Θεό.
- Ο Θεός μάς δίνει το παράδειγμα της πραγματικής σχέσης, αφήνοντάς μας ελεύθερους ακόμα και να Τον αρνηθούμε. Μόνο αν δώσω στον άλλον τη δυνατότητα να με αρνηθεί, θα μπορέσουμε να έχουμε πραγματική σχέση και να ωριμάσουμε.
- Αν κάποιος μένει σε μία σχέση από φόβο ή από συμφέρον ή από τακτική και υπολογισμούς, δεν τιμά το πρόσωπο και δεν ωριμάζει.
- Οι αληθινές σχέσεις προϋποθέτουν επίγνωση, συνειδητοποίηση, ωριμότητα, ελευθερία.
- Οι εξαναγκασμοί και οι μεθοδεύσεις δεν κερδίζουν ούτε τον Θεό ούτε τους ανθρώπους.
- Αυτό που ωριμάζει και εξελίσσει τόσο τη σχέση όσο και τον ίδιο τον άνθρωπο είναι η εν ελευθερία αγωγή.
- Η μετάνοια είναι επιστροφή στην Πατρική εστία, αποκατάσταση της σχέσης με τον Πατέρα.
- Η αμαρτία είναι ξόδεμα, φτωχοποίηση.
- Ο άνθρωπος που ζει με αγάπη και σύνεση, δεν ξοδεύει κάτι και δεν γίνεται πιο φτωχός, αλλά αντίθετα πλουτίζει, αποκτά πληρότητα και ανανεώνεται.
- Όσο η ζωή μας είναι μια χωρίς Θεό απλή επιβίωση, τόσο μεγαλύτερο γίνεται το κενό και η έλλειψη νοήματος μέσα μας, με συνέπεια να πέφτουμε στην υπαρξιακή κατάθλιψη και μετά στις εξαρτήσεις.
- Ο άνθρωπος που έχει υπαρξιακό κενό και δεν βρίσκει νόημα στη ζωή του προσπαθεί με τις εξαρτήσεις να καλύψει αυτό το κενό.
- Ως τον τρόπο πλήρωσης του κενού που έχουμε μέσα μας, ο κόσμος σήμερα μας προτείνει την ικανοποίηση των παθών μας.
- Τα πάθη συνεχώς μας αφήνουν ανικανοποίητους. Είναι σαν τα τρύπια πιθάρια, που όσο τα γεμίζουμε, τόσο αυτά αδειάζουν.
- Επειδή η ηδονή είναι στην επιθυμία, η ικανοποίηση της επιθυμίας παύει την ηδονή. Άρα στην ουσία δεν υπάρχει ηδονή. (Ιωάννης ο Χρυσόστομος)
- Όταν ο άνθρωπος συνειδητοποιήσει τη χρεωκοπία του, τότε είναι η κατάλληλη ώρα να του αναδυθεί η ελπίδα και να αρχίζει ο άνθρωπος να αλλάζει.
- Όταν στη μετάνοιά μας ρίχνουμε ευθύνες σε άλλους, η μετάνοια αλλοιώνεται.
- Είναι πολύ σημαντικό για τον άνθρωπο να έχει έστω και για μια στιγμή της ζωής του την εμπειρία της άπειρης αγάπης του Θεού. Χαράσσεται στη μνήμη του για όλη του τη ζωή.
- Τον άνθρωπο δεν τον σώζουν ούτε τα κηρύγματα ούτε οι απειλές για τιμωρία. Αυτό που τον σώζει είναι η χαραγμένη στη μνήμη του εμπειρία της αγάπης του Θεού, ο οποίος διαγράφει όλα μας τα λάθη και κάνει τα πάντα για να μας σώσει.
- Η άνευ όρων, όπως του Θεού, αγάπη είναι αυτή που μας σώζει.
- Η αγωγή της ελευθερίας και της αγάπης έχει ρίσκο, έχει τον σταυρό της υπομονής, έχει τη δοκιμασία της απουσίας, αλλά έχει και την ελπίδα της επιστροφής.

- Ο Θεός ποτέ δεν μας εξαναγκάζει, ποτέ δεν μας στερεί την ελευθερία, την οποία άλλωστε ο ίδιος μας χάρισε. Απλώς караδοκεί να μας δει να κάνουμε την κίνηση επιστροφής και, όταν την κάνουμε, αρκείται σε αυτήν και όλα τα υπόλοιπα σπεύδει να τα κάνει ο ίδιος.
- Τα πιο ωραία, τα πιο αιώνια, τα πιο αληθινά ιερουργούνται στη σιωπή.
- Όταν υπάρχει αληθινή μετάνοια, οι κανόνες ανατρέπονται.
- Όταν την αρετή την ασκούμε για να αποδείξουμε ότι τα καταφέραμε και να δικαιωθούμε και όχι επειδή αγαπούμε, δεν ελευθερωνόμαστε, αλλά αντίθετα αιχμαλωτιζόμαστε σε άλλου τύπου κόλαση και άλλου τύπου άδειασμα.
- Άλλης γνησιότητας είναι η αγάπη μου όταν γίνεται από καθήκον ώστε να καταξιωθεί και άλλης όταν γίνεται για χάρη του αγαπώμενου προσώπου.
- Ο θυμός, η οργή είναι το πιο χαρακτηριστικό ιδίωμα του ανθρώπου που δεν αγαπά, δεν συγχωρεί, δεν σχετίζεται, αλλά είναι εγκλωβισμένος στη δικαίωσή του.
- Ο άνθρωπος που πάνω από όλα βάζει τη δικαίωσή του, θα αισθάνεται προδομένος και θα είναι θυμωμένος.
- Θυμώνει αυτός που πιστεύει ότι αδικήθηκε, δηλαδή ότι αυτός ήταν ο σωστός και ότι οι άλλοι τον έβλαψαν.
- Η οργή δικαιολογείται μόνο εναντίον του κακού μας εαυτού -των παθών μας- και υπέρ των δικαιωμάτων των αδυνάτων. Ποτέ εναντίον των άλλων.
- Η λεγόμενη ιερά αγανάκτηση που αισθάνονται πολλοί, όταν κάποιοι άλλοι "προσβάλλουν τον Θεό", είναι κάτι που δεν μας το έχει ζητήσει ο Θεός.
- Ο άνθρωπος που δεν έχει Θεό μέσα του ενοχλείται και δαιμονίζεται στη χαρά και το πανηγύρι, π.χ. στις μεγάλες γιορτές. Και βάζει πολλούς τέτοιους το διαβολάκι, για να μολύνουν την όμορφη κατάσταση.
- Τον θυμωμένο άνθρωπο, αν τον αγκαλιάσεις, θα βρεις τον μπελά σου.
- Ο ψυχαναγκαστικός και μίζερος θρησκευτισμός, που πολλοί από μας ζούμε, είναι αρρώστια ψυχική και πνευματική, που δεν μας αφήνει να ζήσουμε πραγματικά.
- Όταν μιλάμε με κάποιον, να τον κάνουμε να αισθανθεί ότι είμαστε μαζί του, όχι απέναντί του. Να μην "του κουνάμε το δάκτυλο".
- Σε κουβέντες που έχουν θυμό και προσπάθεια αυτοδικαίωσης να μην μπαίνουμε, γιατί δεν καταλήγουν πουθενά.
- Άσωτος είναι αυτός που ζει ενάντια στη σωτηρία του.
- Η ονομασία της παραβολής "του Ασώτου υιού" πολλοί υποστηρίζουν ότι θα ήταν πιο εύστοχη αν ήταν "του φιλεύσπλαχνου Πατρός".
- Αν χανόταν όλη η Γραφή και έμενε μόνο αυτή η παραβολή, θα ήταν αρκετή ως εφόδιο πνευματικό στη ζωή μας.
- Οφείλουμε να αγαπάμε τον εαυτό μας, αλλά με υγιή τρόπο.
- Η φιλαυτία, που είναι η ρίζα κάθε αμαρτίας, είναι η άλογος αγάπη προς τον εαυτό μας.
- Η επιστροφή του Ασώτου υιού είναι υγιής αγάπη, σεβασμός προς τον εαυτό του και αντίσταση στον πειρασμό της απόγνωσης.

- Μερικοί άνθρωποι είναι τόσο ερωτευμένοι με τη θλίψη τους, που είναι σαν να βρίσκονται σε σκοτεινό υπόγειο και όσο κι αν κάποιος άλλος τους ανοίγει τα παράθυρα για να δουν φως, αυτοί κλείνουν τα μάτια τους. Αλλά και γι' αυτούς υπάρχει ελπίδα. Ξέρει ο Θεός.
- Όσο κι αν πέφτουμε, άλλωστε αυτό είναι ανθρώπινο, πάντα να επιστρέφουμε στον Θεό.
- Μετάνοια είναι η αλλαγή της στάσης μου ενώπιον του Θεού, ενώπιον του εαυτού μου και ενώπιον των άλλων ανθρώπων.
- Ένα είναι το κριτήριο της σωτηρίας μας: Τι ποθεί η καρδιά μας.